

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore **žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o.**, so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, proti **žalovanej:**

Žilina, zastúpená Združením na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 9, Bratislava, IČO: 50 252 151, o zaplatenie 5.183,76 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 13Csp/28/2022-195 zo dňa 07. novembra 2023 v spojení s opravným uznesením č. k. 13Csp/28/2022-209 zo dňa 30. januára 2024, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. **m e n í** tak, že žalobu **z a m i e t a**.

Vo výroku I. a III. odvolaním nenapadnutom, ponecháva rozhodnutie súdu prvej inštancie **nedotknuté**.

Žalovanej **priznáva** proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s opravným uznesením súd prvej inštancie podľa § 144, § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 390 eur (I.). Podľa § 497 Obch. z., § 1 ods. 2 veta prvá, § 7 ods. 1, 2, 19, 20, 21, § 9 ods. 1, § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z. z. (ďalej len „ZoSÚ“), § 52 ods. 1, § 52 ods. 3, § 52 ods. 4, § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR 87/1995 Z. z. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 5.170 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.170 eur od 16.10.2023 do zaplatenia, všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj sumu 487,26 eur, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku (II.). Vo zvyšku žalobu zamietol (III.). Súčasne žalobcovi podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP priznal proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (IV.). Konštatoval, že vo veci samej rozhodol rozsudkom č. k. 13Csp/28/2022-113 zo dňa 03.11.2022, pričom na odvolanie žalovanej Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, uznesením č. k. 9CoCsp/7/2023-148 zo dňa 15.08.2023, právoplatným dňa 11.09.2023, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. a v nadväzujúcom výroku III. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo výroku I., odvolaním nenapadnutom, ponechal rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý. Uviedol, že po vrátení vecí v ďalšom konaní postupoval v zmysle uložených povinností, opätovne posúdil všetky dôkazy, predložené stranami konania, ktoré boli pre jeho rozhodnutie podstatné, pričom sa podrobne vysporiadal aj so skutočnosťami, týkajúcimi sa skúmania bonity klienta, ktoré v konaní namietala žalovaná. Závazkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami na základe zmluvy uzavretej dňa 11.02.2019 vyhodnotil ako vzťah občianskoprávny a z toho dôvodu naň bolo potrebné aplikovať príslušné ustanovenia ZoSÚ a Občianskeho zákonníka. Na základe opätovne vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca preukázal platné uzatvorenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou, spĺňajúcej všetky obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 1 a 2 ZoSÚ, v zmysle ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5.800 eur, pričom žalovaná sa zaviazala poskytnuté peňažné prostriedky, spolu s ďalšími nákladmi, právnemu predchodcovi žalobcu vrátiť v 60 mesačných splátkach v sume 121,24 eur. Podľa názoru okresného súdu však žalobca predloženými dôkazmi (dáta dopytu na č. l. 63 súdneho spisu a Žiadosť o otp EXPRES úver na č. l. 162 súdneho spisu) dostatočne hodnoverným spôsobom nepreukázal, že jeho právny predchodca pri overovaní bonity žalovanej pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere postupoval s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, keďže z predmetných dôkazov okrem údajov o rodinnom stave žalovanej a jej priemernom čistom mesačnom príjme vôbec nevyplývajú údaje o jednotlivých výdavkoch žalovanej, alebo že by právny predchodca žalobcu tieto údaje pred uzavretím zmluvy osobitným spôsobom zisťoval. Z uvedeného dôvodu uzavrel, že pôvodný veriteľ bol v procese posudzovania bonity žalovanej nedôsledný, pretože si zistil iba niektoré zo zákonom požadovaných údajov. Pokiaľ právnemu predchodcovi žalobcu žalovaná požadované údaje o jej pravidelných výdavkoch v rámci žiadosti o poskytnutie úveru neoznámila, právny predchodca žalobcu bol povinný si s náležitou starostlivosťou tieto údaje v súčinnosti so žalovanou zistiť a požiadať žalovanú o oznámenie týchto údajov. Na základe uvedeného sa okresný súd nestotožnil s tvrdením žalobcu, že jeho právny predchodca nie je policajný orgán, t. j. jeho možnosti skúmania bonity spotrebiteľa sú obmedzené. Zdôraznil, že pokiaľ právny predchodca žalobcu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere nedisponoval potrebnými údajmi, tieto si mohol od žalovanej vyžiadať a žalovaná by bola povinná mu ich poskytnúť a v prípade, že by mu ich neposkytla, nebol povinný s ňou predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere vôbec uzavrieť. Z dôvodu, že právny predchodca žalobcu posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jej výdavkoch, hrubo tým porušil povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, v dôsledku čoho sa poskytnutý úver považuje v súlade s § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že je možné priznať žalobcovi iba sumu nesplatené istiny, bez akýchkoľvek úrokov a poplatkov, po

odpočítaní žalovanou realizovaných platieb. Z tohto dôvodu priznal žalobcovi sumu 5.170 eur (čistá istina poskytnutého úveru, t. j. 5.800,- eur mínus 630,- eur), čím v tejto časti žalobe žalobcu vyhovel, keďže nemal preukázané, že by žalovaná túto sumu nesplatenej istiny uhradila a vo zvyšku uplatnenej sumy žalobu zamietol. Keďže žalovaná sa so zaplatením poskytnutého úveru v lehote splatnosti dostala do omeškania podľa ust. § 517 OZ priznal žalobcovi aj úroky z omeškania vo výške, ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, ktoré boli z dôvodu čiastočných úhrad žalovanou vyčíslené aj pevnou sumou vo výške 487,26 eur. Výšku úrokovej sadzby určil súd ku dňu 08.05.2021 tak, ako bolo žalobcom uplatnené. Žalobu v časti uplatnených úrokov z omeškania, viažucich sa na zamietnutú sumu zamietol.

2. Proti výroku II. a IV. uvedeného rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Namietala, že okresný súd sa vôbec nezaoberal námietkou nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu. Podstatným pre posúdenie danosti aktívnej vecnej legitímácie žalobcu bolo podľa žalovanej posúdenie toho, či právny predchodca žalobcu postupoval pri zosplatnení pohľadávky v súlade so zákonom, teda či zosplatnenie žalovanej pohľadávky právnym predchodcom žalobcu možno považovať za platné. Na nedôsledný postup veriteľa v procese posudzovania bonity klienta podľa žalovanej dopadá sankcia vymedzená v ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ tak, že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie dlhu z spotrebiteľského úveru, a teda neboli splnené zákonné podmienky pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a ani podmienky ust. § 524 až 526 OZ v spojení s ust. § 53 ods. 9 OZ pre platné postúpenie pohľadávky na aktuálneho žalobcu, ktorý z uvedeného dôvodu nie je aktívne vecne legitimovanou stranou v spore. Uviedla, že aby mohol právny predchodca žalobcu postúpiť celú pohľadávku z úveru na žalobcu, musel najskôr platne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť dlhu, aby bol tento dlh splatný, pričom v tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/234/2018. Dodala, že ak predchodca žalobcu naňho postupoval pohľadávku z úveru, ktorý pre neplatnosť predčasného zosplatnenia nebol v čase postúpenia pohľadávky splatný, také postúpenie pohľadávky banky je pre rozpor so zákonným ustanovením § 92 ods. 8 zákona o bankách, ako aj s ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ neplatné.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovanej žiadal rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť v celom rozsahu sa stotožniac s jeho skutkovými a právnymi závermi.

4. Žalovaná sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadrila.

5. Žalobca vo svojom vyjadrení k možnému použitiu ust. § 7 ods. 1, 19, 20 a § 11 ods. 2 veta prvá a posledná zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ktoré pri rozhodovaní vo veci neboli použité a ktoré sú pre rozhodnutie vo veci rozhodujúce (§ 382 CSP) uviedol, že konal s vynaložením odbornej starostlivosti pri posudzovaní schopnosti žalovanej ako spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver v zmysle § 7 ods. 17 ZoSÚ, keďže si jej existujúce záväzky overil dopytom do úverového registra, z ktorého odpovede je zrejmé, že v čase podania žiadosti žiadne existujúce záväzky nemala.

6. Žalovaná vo svojom vyjadrení na výzvu krajského súdu poukázala na to, že žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jej schopnosti splácať spotrebiteľský úver podľa ust. § 7 ods. 1, ods. 19, 20 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého dôvodu nebol potom následne oprávnený podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona od nej vyžadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súčasne poukázala na svoje príjmy a výdavky v čase rozhodnom pre posudzovanie jej spôsobilosti splácať spotrebiteľský úver.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní (§ 379, § 380 ods. 1 CSP) a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. podľa § 388 CSP zmenil tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku, keďže neboli splnené podmienky ani na jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP) ani na jeho zrušenie (§ 389 ods. 1 CSP) a výroky I. a III. odvolaním žalovanej nenapadnuté ponechal nedotknuté.

8. Odvolací súd uznesením č. k. 9CoCsp/7/2023-148 zo dňa 15.08.2023 okrem iného zrušil rozsudok okresného súdu č. k. 13Csp/28/2022-113 zo dňa 03.11.2022 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V bode 10. predmetného uznesenia odvolací súd vyslovil právny názor, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a preto nebol od žalovanej oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a keďže sa jedná o hrubé porušenie povinností veriteľa, považuje sa úver aj za bezúročný a bez poplatkov. Okresnému súdu vytýkal, že sa s týmito skutočnosťami, napriek tomu, že boli žalovanou v priebehu konania namietané, náležite nevysporiadal.

9. Z obsahu odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že tento sa po vrátení veci správne zaoberal tým, či boli zo strany právneho predchodcu žalobcu splnené povinnosti podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ. Správne dospel k záveru, že pri posudzovaní schopnosti žalovanej splácať úver bez riadnych údajov o jej výdavkoch je hrubým porušením povinností podľa citovaného ustanovenia, a preto považoval poskytnutý úver v súlade s § 11 ods. 2 ZoSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Úplne sa však opomenul zaoberať oprávnenosťou právneho predchodcu žalobcu požadovať od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a teda tým, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky na žalobcu, napriek tomu, že mu to odvolací súd explicitne vytýkal a rovnako to namietala aj žalovaná.

10. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (ZoSÚ) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Podľa ods. 19 cit. §-u banka je povinná určiť, dodržiavať a pravidelne prehodnocovať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a limit na podiel výšky celkovej zadlženosti k príjmu. Podľa ods. 20 cit. §-u na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: a/ čistý príjem spotrebiteľa, b/ náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, c/ výška splátky spotrebiteľského úveru a d/ peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa.

11. Podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

12. Vychádzajúc z uvedených zákonných ustanovení bolo vecou právneho predchodcu žalobcu, t. j. OTB banky Slovensko, a.s. určiť limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa

splácať spotrebiteľský úver, pri výpočte ktorého mal vychádzať aj z nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, ktoré skutočnosti však z jeho strany neboli, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, zisťované, v dôsledku čoho nepostupoval s odbornou starostlivosťou pri posúdení schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a preto nebol od spotrebiteľa oprávnený požadovať, t. j. od žalovanej jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, keďže spôsobilým predmetom postúpenia podľa ust. § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ a podľa ust. § 92 ods. 8 veta prvá za bodkočiarkou zákona o bankách môže byť iba pohľadávka, ktorá je už splatná. Z uvedeného teda vyplýva, že právny predchodca žalobcu nemohol postúpiť žalobcovi tzv. „živý úver“. Pokiaľ teda právny predchodca žalobcu postúpil svoju pohľadávku na žalobcu, konal v rozpore s hore uvedenými ustanoveniami, a preto zmluva o postúpení pohľadávky je pre rozpor so zákonom neplatný právny úkon podľa ust. § 39 OZ a žalobca nie je v prejednávanej veci aktívne vecne legitimovaný, a preto vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu bolo potrebné žalobu zamietnuť.

13. Vychádzajúc aj z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami strán, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní, krajský súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. tak, že žalobu v tejto časti zamietol, pričom výrok I. a III. odvolaním nenapadnutý, ponechal nedotknutý.

14. O nároku na náhradu trov prvoinštančného ako i odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovanej ako plnej úspešnej v konaní ho priznal v plnom rozsahu.

15. Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie **nie je** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu **je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa** (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

V Žiline, dňa 08. októbra 2024

JUDr. Jozef Turza
predseda senátu
(sudca-spravodajca)

Mgr. Katarína Beniačová
členka senátu

Mgr. Zuzana Hartelová
členka senátu